

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LIII

DUBEN 2024

Křest knihy Šumavská legenda Emil Kintzl

Expediční kamera

Tajemná Šumava Ondřeje Fibicha

Povídání o kávě

Dobrodružka

Vernisáž výstavy grafik Marie Michaely Šechtlové

Ani o den dýl!
Foto: Jaroslav Pulkrábek, Lucie Rambousková (1)

Beseda s Davidem Janem Žákem

Foto měsíce

Nejslavnější, a přesto téměř neznámá volarská rodačka Jeanette Schmid zemřela před devíti lety ve Vídni. Její hrob však najdeme hned za hranicemi, a to v bavorském Bischofsreutu. A že měla zrovna výročí, zašli jsme na návštěvu. V listopadu to bude jinačí sláva, neboť uplyne rovných sto let od chvíle, kdy se jako Rudolf Schmid narodila.

jp

**Se starostkou
na kávu**

Asi to znáte všichni. Člověk lítá z práce do práce, do obchodu, tam či onam. Potkáváme se, pozdravíme a prohodíme pár slov. Jen tak v letu. A přitom je tolik věcí, které si potřebujeme říci, pozeptat se, svěřit se s obavami či starostmi, které máme. Anebo jen potěšit nebo poděkovat. Ale není čas. A přitom všichni víme, že pravidelná, smysluplná a upřímná komunikace je základem každého funkčního společenství. Ano, lze si domluvit schůzku v kanceláři, nebo přijít na zastupitelstvo. Ale asi každý nějak cítíme, že to není úplně ono. Ať chceme nebo ne, je tam jakýsi duch oficiálnosti, úřednosti či obřadnosti, který nás může svazovat a ovlivnit, jakkoli se tomu bráníme. Navíc není až tak jednoduché najít v pracovním kalendáři volné okénko, případně si neustále hlídat čas vymezený dalším úkolem.

Dlouho jsem hledala způsob, jak se s vámi setkat neformálně, bez spěchu a v přátelském a otevřeném duchu. Kdy si můžeme popovídat v klidu, bez ohledu na to, co děláme, kým jsme. Jak najít cestu k těm, kterým se z různých důvodů nechce na radnici, nebo se ostýchají mě zastavit při náhodném setkání.

Napadlo mě pozvat vás na kávu. Nebo na čaj, dle libosti. Bez jakýchkoliv oficiálních a formálností. Popovídat si o tom, co máte na srdci, o vašich nápadech a námětech. Ne jako dva lidé stojící na protilehlých stranách barikády, ale jako dva přátelé nad šálkem kávy. A nikoli v kanceláři, ale v naší improvizované kavárně na náměstí. A ne jednou, ale opakovaně. A společně pojďme utvářet podobu a formát těchto setkání. Nevím, že by se někdy někde něco takového uskutečnilo, přesto to pojďme společně zkusit.

Poprvé si vás tedy dovoluji pozvat na kávu na náměstí v pondělí 29. dubna od tří do pěti hodin odpoledne.

Těším se na vás, těším se, že si v klidu popovídáme. Zasloužíte si to vy, já i naše krásné město.

*Martina Pospíšilová,
starostka*

ZPRÁVY Z RADY MĚSTA VOLARY

RM rozhodla poskytnout EKOCESTRU U nás z.s. finanční dotaci ve výši 25 000 Kč z rozpočtu města na činnost spolku.

RM rozhodla poskytnout Základní škole Volary věcný dar v hodnotě 8 970 Kč, sadu 3 ks obrazů s vyobrazením státních symbolů České republiky, prezidentů Československa a České republiky a Tomáše Garrigue Masaryka.

RM schvaluje přijetí účelově určeného daru Kulturně informačnímu centru Volary, příspěvkové organizaci od společnosti ČSOB Pojišťovna a.s. ve výši 7 000 Kč na přípravu expozice k výročí hasičského sboru ve Volarech v Muzeu Volary.

RM rozhodla vyhlásit záměr č. 01/02/SDaB/2024 na pronájem prostoru k podnikání č. 12 na adrese Náměstí čp. 34 ve Volarech v předloženém znění.

více na www.volary.cz

- **PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ**
Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498
- **UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA
VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. DUBNA 2024**

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Grafické zpracování a tisk: PaedDr. Zdena Černá. ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník.

Hrajeme společně

Ve středu 28. února se konal v Českých Budějovicích výjimečný koncert finalistů soutěže „Hrajeme společně“, který byl pořádán ve spolupráci s Jihočeskou filharmonií a Hudebním gymnáziem České Budějovice. Mezi finalisty byla vybrána i žákyně naší školy, Erika Pavlíková (ze třídy Kateřiny Pavlíkové), která dostala příležitost prožít jedinečnou zkušenost spolupráce s profesionálními hudebníky. Erika zahrála společně s Jihočeskou filharmonií skladbu Sax In the City skladatele Alaina Crepina.

Cílem soutěže bylo umožnit žákům Základních uměleckých škol zahrát si s profesionálním orchestrem a povzbudit je tím k nadšení a zájmu studovat svůj obor dále.

Bravo všem účinkujícím a díky dirigentovi Patriku Červákovi za jeho přínos k vytvoření inspirujícího programu a za práci s mladými hudebníky.

-fcb-

Srážka s vlkem

Za svítání 29. února 2024 vběhl u Blažejovic pod kola Škody Fabie vlk. Vzhledem k minimální vzdálenosti nešlo střetu zabránit, což stálo vlka život. Škoda na autě byla odhadnuta na 25 tisíc korun.

Kamzík

Překvapení. Mezi snímky pořízené fotopastí v lese u Libína objevili ochránci přírody i fotku kamzíka, který zřejmě utekl chovateli. Záběr byl však pořízen již během loňského srpna, kvůli technickým problémům byl záběr objeven až nyní.

Blokáda

20. února 2024 letos již po druhé zablokovali zemědělci průjezd hraničním přechodem ve Strážném. Neodradil je ani semafor na stavbě stoupacího pruhu z Prachatic na Libínské Sedlo.

Zemětřesení dosáhlo až do Volar

„Jako by pod okny jel bagr nebo tank,“ tak popsali Volarští zemětřesení s magnitudem 3,9, které jižní Čechy postihlo ve čtvrtek 7. března krátce před polednem. Jeho epicentrum se nacházelo u Mirotic v hloubce více než osmnáct kilometrů, a tak mnohonásobně silnější projevy pocítili například v Písku či ve Strakonici. Hlučný rachot, dunění, drnění oken, záchvěvy podlahy. Celé to však trvalo pouhé jednotky vteřin.

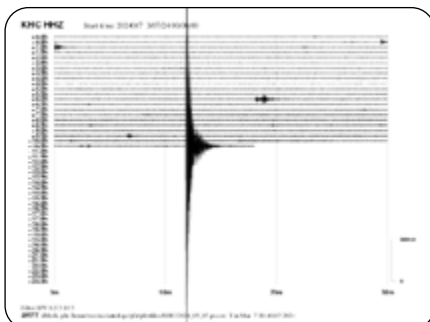
Na české poměry šlo o středně silné zemětřesení a v této lokalitě a intenzitě se objeví přibližně jednou za tisíc let.

Na jihu Čech podobný jev odborníci zaregistrovali naposledy před více než deseti lety. V lednu 2012 geofyzikální ústav například evidoval otřesy v Českém Krumlově o síle 2,4 stupně. Letos v únoru se v Jistebnici na Táborsku vyskytlo mikrozemětřesení s magnitudem 0,6. V České republice se větší zemětřesení vyskytlo naposledy loni v listopadu. Seismografy na Chebsku tehdy zaznamenaly otřes o síle 3,25 stupně.

Zemětřesení bylo neobvyklé místem i průběhem. Šlo pouze o jeden izolovaný otřes, po němž nenásledovaly žádné menší. Většina zemětřesení se navíc odehrává na zlomech zemské kůry. Poblíž Mirotic ale žádný dosud známý zlom není.

Ačkoli se tedy jedná v této lokalitě o velmi neobvyklý jev, a to především kvůli síle zemětřesení, v minulosti už přístroje otřesy v okolí Mirotic zaznamenaly. Byly ale podstatně slabší, ten nejsilnější o síle 1,7 stupně byl naměřen 17. března 2012 a lidé ho ani nezaznamenali.

jp

Volarští hasiči cvičili

25. 2. v 18:21 byl vyhlášen poplach členům jednotky SDH. Téma pro vyhlášení tajného prověřovacího cvičení bylo vyproštění osoby uvězněné pod osobním vozidlem. Jednalo se o jedno z mnoha témat plánu školení JPO pro rok 2024. Místo konání cvičení bylo zvoleno v kasárnách, kde naše činnost u zásahu nijak nepřekáží a zásah může být o to propracovanější.

A teď ke cvičení. Ohlášení události hasičům a příjezd prvního vozidla RZA L1R k tajné události dělilo pouhých 5 minut. Druhá posádka s CAS20-1 dorazila o 2 minuty později. Na to, že žádný hasič nebyl

informován o cvičení, dojezdové časy jsou ukázkové.

Průzkumem bylo zjištěno, že pod vozidlem je uvězněna jedna osoba. Velitelem zásahu bylo rozhodnuto o vyproštění osoby za pomoci obou vyprošťovacích sad hasičských vozidel. Po zabezpečení místa události s protipožárním zabezpečením, nasvícením místa události a zjištěním zdravotního stavu osoby proběhlo vyproštění za pomoci rozpínacích nástrojů. Z obou hasičských vozidel bylo použito hydraulické vyprošťování. Vozidlo bylo šetrně nadzvednuto z obou stran. Po ujištění se, že vytažení

osoby je již bezpečné, byla osoba vytažena za pomoci speciálních nosítek. Po následné kontrole raněného bylo cvičení ukončeno.

Od ohlášení události hasičům, po vyproštění osoby uběhlo pouhých 12 minut. Za takto rychlý zásah jsem rád, i když na místě byla i nějaká negativa. Je třeba stále pilovat a vzdělávat se. Pozitivní bylo, že praxe, trénink a vzdělávání nese ovoce. Kdo je připraven – není zaskočen.

Všem hasičům děkuji.

Vlas M., velitel SDH

Zahrádkáři hodnotili rok 2023 a zároveň volili nového předsedu a výbor základní organizace

Dne 9. března 2024 se v Hotelu Chata uskutečnila výroční a volební schůze ZO ČZS Volary.

Výbor zhodnotil svoji činnost ZO ČZS a zároveň i práci v Zahrádkové kolonii „Kalvárie“. Členům a majitelům zahrádek byl předložen výsledek jednání s panem Ing. L. Novákem, kde dodal vyčerpávající materiál pro schůzi, jednotliví majitelé se tak mohli seznámit s tím, co mohou a nemohou na svých zahrádkách a společných pozemcích v osobním vlastnictví provádět v rámci rekonstrukcí či staveb v kolonii.

Dále byl schválen rozpočet a plán činnosti pro rok 2024.

Dalším bodem programu bylo ocenění členům ZO, a to jak za činnost v organizaci, tak i k životním jubileím, například pan Karel Holata za 50 let členství v ZO. Dále územní svaz udělil čestné uznání Ing. J. Hájíčkovi za mimořádnou aktivitu ve výpěstcích na naší tradiční výstavu výpěstků konanou při Volarských slavnostech dřeva, bronzovou medaili udělil na návrh ZO Český svaz zahrádkářů např. Heleně Frömlové. A dále udělil stříbrnou medaili za dlouholetou činnost ve funkci hospodářky Ing. Zdence Beranové.

Dále byla provedena volba předsedy a výboru ZO ČZS. Novým předsedou ZO se stala Blanka Frnková a Antonín Smola se stal členem výboru ZO ČZS Volary.

Závěrem patří poděkování všem členům za mimořádně velkou účast a zároveň vyslovujeme přání, aby se taková účast opakovala i na podzimní schůzi majitelů zahrádek v osobním vlastnictví.

*Zapsal Antonín Smola
Foto poskytl Libor Mustac*

Obojživelníci letos vylezli dříve

Letos přišlo jaro nezvykle brzy a s ním i jarní tah obojživelníků za rozmnožováním. V okolí Volar, v místech, kde jejich migrační trasy kříží silnice, každoročně instalujeme bariéry, aby neskončili pod koly projíždějících automobilů. Letos jsme tak museli učinit už 14. března. Pro srovnání minulý rok jsme je stavěli 23. března a v roce 2022 jsme první žabky přenášeli 8. dubna.

V okolí Volar se vyskytují čtyři hlavní druhy obojživelníků: skokan hnědý, ropucha obecná, čolek obecný a čolek horský. Po většinu života žijí suchozemským životem. Na rozmnožování ale potřebují vodu. Proto se na jaře, jakmile se začne trochu oteplovat, stahují k vodním plochám, ve kterých se páří a kladou vajíčka. Po vykladení zase vodní prostředí opouštějí. Žáby a čolci se každý rok vrací ke stejným vodním plochám, kde

se sami narodili. A může to být i z mnoha-kilometrových vzdáleností. Tam, kde jejich migrační trasu kříží silnice, jsou často po stovkách zajižděni. Vzhledem k tomu, že se doprava stále zvyšuje, stávají se pro ně silnice obtížně překonatelnou bariérou. Zároveň kvůli globální změně klimatu z krajiny mizí mnoho drobných, často i jen periodických vodních ploch. Proto je čím dál důležitější umožnit obojživelníkům bezpečnou cestu do větších rybníků, aby z naší přírody postupně nevymizeli.

Na Volarsku se tomu snaží napomoci spolky Šumava domovem a ČSOP (Český svaz ochránců přírody) Šumava. Již několik let instalujeme zábrany u silnice na Mlynářovice u Pivovarského rybníku a mezi Chlumem a Pěknou u Chlumského rybníku. Letos jsme navíc ve spolupráci s obcí Želnavo po-

stavili bariéry i mezi Slunečnou a Želnavou. Množství přenesených obojživelníků je celkem úctyhodné. Loni jsme takto u Pivovarského rybníku přenesli celkem 4 159 obojživelníků. Z toho bylo 3 916 ropuch obecných, 9 skokanů hnědých, 157 čolků obecných a 77 čolků horských. Na Chlumu to bylo 1 073 ropuch, 11 skokanů, 3 čolci obecní a 2 horští. V roce 2022 to bylo ještě o něco více. U Pivovarského rybníku jsme přenesli 3 886 ropuch obecných, 32 skokanů hnědých, 138 čolků obecných a 118 čolků horských a u Chlumského 1 090 ropuch, 14 skokanů, 3 čolky obecné a 2 horské. Značné množství jedinců bylo zachráněno také tím, že jsme je navedli do propustků pod silnicí, takže se na druhou stranu komunikace dostali bez nutnosti přenášení.

Martin Bláha

Volarský Den Země

Akce Volarský Den Země je pořádána neziskovou organizací Hnutí Brontosaurus.

Hnutí Brontosaurus propojuje smysluplnou dobrovolnickou práci se zážitky a zkušenostmi na celý život. Má více než čtyři-

cetiletou tradici, viditelné úspěchy, jasné cíle a více než 1 000 hrdých členů, kteří za ním stojí. Každoročně vyráží s dobrovolníky kosit orchidejové louky, sázet stromy, opravovat hrady nebo třeba stavět školu v Himálajích.

Akce je konaná v rámci projektu Akce Brontosaurus – dny pro přírodu a krajinu, které probíhají u příležitosti 50. narozenin Hnutí Brontosaurus, které slaví v roce 2024.

Volarský Den Země

20.4.2024

OSLAV
S NÁMI DEN
ZEMĚ

Akce Brontosaurus -
dny pro krajinu a přírodu

Kdy a kde?

- Sraz účastníků: V 9 hod. v pískárně u Pivovarského rybníka.
- Občerstvení formou špekáčků zajištěno.

Na co se těšit?

- 9:00 - Vítání ptačího zpěvu s Lumírem Vozábalem
- Průběžně - Žáby v kýbli - ochrana a zajištění životních podmínek pro obojživelníky
- Průběžně - úklid pískovny

Dobrovolnická práce

- Součástí akce bude dobrovolnická práce, konkrétně úklid pískovny.
- S sebou pracovní rukavice a vhodné oblečení

Kontakt na hlavního organizátora

Rozálie Jandová - Tel.: 722 619 349

Martin Janda - Tel.: 606 289 007

Pořádá:

- Hnutí Brontosaurus
 - Ekocentrum U nás z.s., Volary
- Akce.Brontosaurus.cz

50 Hnutí
Brontosaurus

Babičko, dědečku, pojd' do školky přečíst dětem pohádku!!

Mateřská škola by chtěla pro volarské seniory zavést příjemnou půlhodinku s pohádkou mezi dětmi a kolektivem MŠ. Rádi bychom pozvali volarské babičky a dědečky na občasně posezení s dětmi v ložnici, při kterém by senioři přečetli dětem pohádku. Plánujeme čtení jednou za čtrnáct dní, případně podle zájmu jednou týdně a doufáme, že se nám podaří zavést příjemnou tradici.

Vždy by se jednalo o jednoho seniora, který by si zvolil školku například v blízkosti od bydliště. V domluvený den a čas by přišel do školky, chvíli s námi pobyl se šálkem kávy nebo hrnkem teplého čaje a přitom dětem, které se chystají po náročném dni odpočívat, přečetl pohádku.

Pokud byste měli zájem, uvítáme vás s otevřenou náručí a věříme, že dětem tak zpříjemníme odpočinek.

Telefonické kontakty v případě zájmu:

Michaela Dědičová – 720 259 369

Dagmar Amlerová – 722 160 165

Doufáme, že se nám ozvete a těšíme se na setkání.

Za vedení MŠ

Michaela Dědičová a Dagmar Amlerová

Na skok v hasičárně

Děti z volarských mateřských škol se vypravily na exkurzi do místní hasičské zbrojnice.

Dobrovolní hasiči dětem ukázali techniku, se kterou zachraňují majetek a leckdy i životy lidí. Děti se posadily do hasičských aut a vyzkoušely si i výbavu hasiče. Příští rok se hasiči s dětmi opět sejdou. S chutí v této tradici budeme pokračovat a děti seznamovat s tímto velmi důležitým povoláním. Volarským hasičům děkujeme za prima dopoledne.

ZÁPIS DĚTÍ DO MŠ VOLARY

na školní rok 2024/2025

**Zápis do MŠ Volary se koná
v úterý 7. května 2024 od 7:00 do 11:30 hodin
v Mateřské škole na Sídlišti Míru.**

Rodiče si s sebou přinesou rodný list dítěte, průkaz totožnosti a dle možností i vytištěné, vyplněné žádosti a evidenční listy včetně potvrzení od dětského lékaře. Dokumenty ke stažení najdete na webových stránkách školy (www.msvolary.cz) a k vyzvednutí v mateřských školách po předchozí domluvě.

Podrobné informace k povinnému předškolnímu vzdělávání najdete na webových stránkách MŠ Volary www.msvolary.cz nebo kontaktujte ředitelku MŠ 720 259 369.

Těšíme se na Vás!

Michaela Dědičová, ředitelka školy

Dagmar Amlerová, zástupkyně ředitelky

..... inzerce

Prodej bytu 2+1, 47 m², Volary
Ulice Česká 62
Cena 2 180 000 Kč

Bc. Miroslav Krupica, MSc
T +420 602 532 269
E miroslav.krupica@remax-czech.cz
www.remax-krupica.cz

RE/MAX
A-City

Byt se nachází ve 2. patře pečlivě udržovaného zatepleného cihlového domu, který prošel postupnou revitalizací. Součástí bytu je předsiň s vestavěným úložným prostorem, samostatné WC, koupelna, kuchyň, dva prostorné pokoje a v suterénu domu dvě prostorné praktické sklepní kóje. Byt nabízí spoustu možností, jak si jej můžete zmodernizovat a zařídit dle svého vkusu. Parkovat můžete na přilehlém parkovišti přímo za domem. Lze také využít jako investici.

FARMA TŮMOVI
prodej kuřic
stáří 12 týdnů
cena 180 Kč

tržiště Volary
8. 4. 2024

14:30

Leghorn bílé,
Tetra černé,
červené,
kropenaté

tel. 777 790 771
www.farmatumovi.cz

Volarský „Domeček“

Každý měsíc se pokusíme ve stručnosti představit zájmovou činnost Domečku.

Army klub Horní Planá

Army kroužek je v nabídce DDM Volary už několik let. Začínal ve Volarech, kde ho nějaký čas vedl Martin Papoušek, který ho vedl převážně v duchu airsoftu. V roce 2018 se k němu přidal Marcel Lorenc, který tento kroužek otevřel v Horní Plané a který následně převzal i Volary. Letos bohužel už funguje kroužek jen v Horní Plané, kde se stal velice oblíbeným. Registrujeme 18 přihlášených dětí (kluci i holky). Marcel pro děti chystá velice pestrý program, krom pravidel-

ných schůzek v místní klubovně, které probíhají buď v úterý nebo ve středu, se schází i v přírodě, kde se učí vařit. Mimo jiné děti navštívily zdravotnickou záchranou službu v Horní Plané, kde měly v úvodní části připravenou prohlídku stanice. A při další návštěvě si mohly vyzkoušet v praxi první pomoc.

Každý měsíc se děti zúčastňují víkendové akce – Přespání na Myslivecké chatě Zvonková. Zmíněnou chatu našemu oddílu zapůjčuje myslivecké sdružení Zvonková a tímto

jim moc děkujeme. Při těchto akcích se děti učí přežít v přírodě. A je tady dostatečný prostor pro airsoft. I pro tyto akce Marcel chystá pro děti další doprovodný program, jedním z nich byla návštěva 4. skupiny podpůrných sil, která s dětmi strávila celý víkend. Děti měly možnost se dozvědět více o airsoftu, konkrétně o praktické ukázce zbraní a munice. V závěru měly děti samotný nácvik se zbraní.

Moc nás těší zájem dětí trávit čas v přírodě a zvyšovat svou odolnost.

Malování srdcem

Malování pro každého, pro holky i kluky každou středu od 17:00 do 18:30. Erika děti učí mnoho technik, není to rozhodně jen o plátně a štětcích, jak by se na první pohled mohlo zdát.

A už samotný název kroužku je velkou nápovědou, neboť právě srdce hraje nezbytnou roli v jejich vlastní tvorbě. Je to především o hraní s barvami a různými materiály, o představách, snech, fantazii, ale i pocitech a emocích, které jsou hodně různorodé u každého z nás. A děti mají jedinečnou možnost toto vše vyjádřit.

Tento kroužek je v naší nabídce druhým rokem a stále se může pyšnit svými příznivci, což nás těší, ale i naplňuje.

Jak jsem se už zmiňovala, kroužek vede Erika Šturmová, která je i autorkou názvu kroužku, a je to člověk, který vzbudí fantazii snad ve všech.

Zumbička s Verčou

Vznikla jako náhrada za Tančírnu malých holek, neboť je tady stále mnoho malých děvčat, která se chtějí bavit tancem. Nechtěli jsme je zklamat, proto jsme se rozhodli otevřít tento kroužek. Je pro děti ve věku od 4 do 8 let, píšou pro děti, nicméně zatím letos máme skupinu 15 dívek. Těší nás, že tento kroužek si našel oblibu i u dívek z blízkého okolí, jezdí ze Stožce, ze Strážného, ale i dokonce z Horní Plané.

Scházíme se každý týden v úterý od 15:30 do 17:00. Trénujeme během roku několik sestav na vystoupení. Už máme za sebou naše první úspěšné vystoupení ve Zbytinách, poctivě jsme se na toto vystoupení připravovali celé první pololetí. Nyní se chystáme s úplně novými sestavami na další, které by mělo být v květnu. Vystoupení si moc užíváme a je to pro nás i takový hnací motor. Ale nebojte se, rozhodně celý náš trénink není jen o tanci. Holky jsou nesmírně hravé, a tak při našich hodinách nesmějí chybět ani hry.

Naše heslo zní: „Zábava na prvním místě!“

Veronika Honnerová, vedoucí DDM Volary

Jarní prázdniny s Domečkem

V týdnu od 4. 3. do 8. 3. měly děti v našem okrese jarní prázdniny a Domeček si pro ně připravil velmi nabitý, a především pestrý program. Každý den je čekala jiná nabídka a rodiče společně s dětmi si mohli vybírat, kterého dne se budou chtít zúčastnit, popřípadě který den budou rodiče potřebovat pomoci, protože nemají dovolenou.

V pondělí jsme s dětmi vyrazili na Plavecký bazén ve Volarech, kam chodíme moc rádi, neboť paní ředitelka Milena Sipplová pro nás vždy připraví neskutečné zázemí, dětem zapůjčí pomůcky, a ony si tak mohou na plno užít pravé vodní radovánky. Tentokrát jsme využili odpoledne i areál Plaveckého bazénu, kde zase ve spolupráci s paní ředitelkou si děti mohly na zahradě zahrát

fotbal či basketbal, vyzkoušet si tenis, workout hřiště a nesměla chybět ani oblíbená hra všech dětí „Neznám přítele“. Oběd pro nás na pondělí i úterý připravil Hotel Bobík.

V úterý si děti užívaly Hokusy pokusy v Domečku. Soutěže, při kterých byla opravdu velká zábava. V plánu bylo i hřiště venku, ale to nakonec překazilo počasí, ale dětem to rozhodně nevadilo, neboť v Domečku měly dostatek prostoru i pro pohybové hry.

Středa a čtvrtek byly ve znamení výletů. Ve středu jsme se vydali do sklárny do Stach, kde nás čekal výklad s praktickou ukázkou a v závěru si mohl každý vyzkoušet vyfouknout svojí vlastní skleničku. Čekání jsme si krátily omalovánkami, nějakou stolní hrou

a pohybovou hrou na „Mrazíka“. Čtvrtek jsme strávili v Prachaticích na Dřípatce. Den se zvířátky. Pohybové hry. Tvořivá dílnička. A hlavně zvířátka, které si mohly pochovat, pohládit.

Páteční a závěrečný den děti byly zase v Domečku, kde si zahrály několik stolních i jiných společenských her. Oběd pro děti připravila Bohunka společně s manželem a děti si tak mohly pochutnat na domácím vývaru, palačinkách a k svačině měly ještě tousty. Takový oběd bylo potřeba pořádně vytrávit, a tak se vyrazilo na čerstvý vzduch, kde se malovalo křídami a děti si mohly vyzkoušet kouzlo lukostřelby.

Veronika Honnerová,
vedoucí DDM Volary

Tajemné zákoutí

Kresbu Volar Karla Liebschera z roku 1883 jste možná již někdy viděli. Zachycuje charakteristickou volarskou ulici tvořenou typickými volarskými „alpskými“ domy. Jde o kresbu, nikoli o fotografii, a tak je v obrázku méně či více fantazie.

Dokázali byste si tipnout, zda se ve Volarech takováto ulice nacházela a případně kde?

Svůj tip napište do zprávy na facebookovém profilu KIC Volary nebo na e-mail zpravodaj@kic-volary.cz.

Výsledky předložíme v květnovém čísle.

Jaroslav Pulkrábek

KULTURNÍ PŘEHLED

DUBEN 2024

sobota
6. 4.
8:44

PO STOPÁCH PÁTÉ PĚŠÍ DIVIZE

2. ročník komentovaného pochodu Lenora – Volary, který bude zakončen na volarském hřbitově.
jízdné 35 Kč

**VLAKOVÉ NÁDRAŽÍ
VOLARY**

čtvrtek
11. 4.
16:00

HONZA MÁLEM KRÁLEM

Divadelní společnost Natalie Venturové zahraje pohádkový muzikál o Honzovi, který přelstil nenasytnou šafářku, lakotnou selku a sedláka, loupežníky, a nakonec se stal málem králem. Málem, protože vroucí láska chudé děvečky Mařenky je lepší než rozmazlená princezna a půl království.
dětské divadelní představení, vstupné 50 Kč

SÁL KINA

pátek
až neděle
19. 4.
až
21. 4.

MILITARY DEATH MARCH

Již jedenáctý ročník extrémního dálkového pochodu věnovaného uctění obětí pochodu smrti pro všechny, kteří chtějí poznat, co v nich skutečně je. Civilisté, vojáci, policisté, hasiči, děti, senioři... můžou zkusit svoje síly při uctění památky židovských žen a dívek, které v roce 1945 absolvovaly pochod smrti z Grünbergu až do Volary. Památky všech, zemřelých i přeživších.

**VIMPERK AUTOKEMP VODNÍK,
RADNIČNÍ SÁL**

sobota
20. 4.
18:00

OBECNĚ PROSPĚŠNÁ STRAŠIDLA

Strašidla si spokojeně žijí ve své zřícenině. Co se ale stane, když se lidé z obce rozhodnou místo zříceniny postavit moderní turistický resort? VOSA zahraje divadelní komedii vhodnou jak pro dospělé, tak pro děti od 12 let.
divadelní představení, vstupné dobrovolné

SÁL KINA

pátek
26. 4.
16:00

STP: S LUMÍREM VOZÁBALEM O ISLANDU

Přednáška s projekcí nejen pro členy STP, ale pro všechny, kteří se chtějí něco nového dozvědět a podívat se na snímky krásné islandské přírody.
vstupné dobrovolné

RADNIČNÍ SÁL

sobota
27. 4.
19:00

HAJZLBÁBY ANEB KAŽDÝ TAM MUSÍ

Duben je nejlepší měsíc pro amatérská divadla, proto uvádíme další amatérské představení, tentokrát sušických SušDivOchů. Bláznivá komedie od Oty Kovaříka s kriminální zápletkou, která se odehrává na veřejných záchodcích druhé kategorie, pobaví určitě každého.
divadelní představení, vstupné 90 Kč

SÁL KINA

pondělí
29. 4.
15:00–17:00

NA KÁVU SE STAROSTKOU

Naprosto neformální setkání se spoluobčany nad rozličnými nápady, problémy nebo připomínkami.

**HORNÍ ČÁST NÁMĚSTÍ,
PŘI NEPŘÍZNÍ POČASÍ
V INFOCENTRU**

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 325, Volary

úterý
30. 4.
19:00

LAMPIONOVÝ PRŮVOD

SRAZ PŘED BÝVALOU ZŠ

Sbor dobrovolných hasičů již tradičně pořádá čarodějnický lampionový průvod. Od 18:30 se začneme scházet před Starou školou, abychom v 19:00 vyrazili s rozsvícenými lampiony na hasičskou louku. Tam už všechny čeká občerstvení a zapálený oheň a nebudou chybět čarodějnické hrátky.

Připravujeme na květen

středa
1. 5.
10:00

OTVÍRÁNÍ MUZEA S PEČENÍM A POHÁDKOU

MUZEUM

Muzeum se pochlubí novou expozicí Hasiči, která je instalovaná při příležitosti výročí 150 let existence volarských hasičských dobrovolníků, pekařský mistr pan Janda upeče voňavé dobroty v peci a děti se dozví v pohádce od Teátru Pavla Šmída, co vyprávěl potulný učitel Větrovec o dětech od větrného mlýna ve Větrné pohádce. Na to se můžeme těšit při letošním otvírání muzea.

středa
1. 5.
11:00

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ EXPOZICE HASIČÍ A KAPELA KŮROVCI

MUZEUM

Členové volarských hasičských dobrovolníků v plné parádě představí novou expozici. K dobré náladě budou do 14:00 hrát oblíbení Kůrovci.

čtvrtek
16. 5.
16:00

VLCI NA ŠUMAVĚ

RADNIČNÍ SÁL

Seminář pro chovatele hospodářských zvířat a širokou veřejnost. Správa Národního parku Šumava ve spolupráci s Městem Volary zvou všechny zájemce na seminář zaměřený na nejnovější informace týkající se vlků na Šumavě.

závazné přihlášky prosíme e-mailem na martin.stary@npsumava.cz

neděle
19. 5.
17:00

LIBKOVANKA

RADNIČNÍ SÁL

Dechovka Libkovanka přijede do Volary s písničkami k tanci i poslechu o Šumavě a Pošumaví. Jejím kapelníkem je hudebník a textař Zdeněk Beneš, autor mnoha známých písní (např. Moje česká vlast, Slzičky, Krásný sen, Přátelé nám zůstanou, Když odchází mláď...). Součástí repertoáru jsou rovněž skladby od Karla Polaty a jiných známých skladatelů. Milovníci dechovky si tedy opravdu přijdou na své.

koncert, vstupné 70 Kč

Vlci na Šumavě

16. 5. 2024, 16:00

Radniční sál Volary

**Seminář pro chovatele hospodářských
zvířat a širokou veřejnost**

**Správa Národního parku Šumava ve spolupráci
s Městem Volary zvou všechny zájemce na seminář
zaměřený na nejnovější informace
týkající se vlků na Šumavě.**

*Závazné přihlášky prosíme emailem na
martin.stary@npsumava.cz.*

Skautský březien

První měsíc s nádechem jara byl u nás ve znamení velké výpravy. Každým rokem se na jarní prázdniny vydáváme na skautskou základnu na břehu Lipna, někdy se nám daří využít velké zamrzlé plochy jezera k bruslení a dalším zimním radovánkám. Letos ale počasí neslibovalo zrovna zimní teploty, a tak jsme se rozhodli vyrazit někam dál a poznat vzdálenější kraje. Vydali jsme se tedy na Chodsko. Na turistické základně poblíž Kdyně jsme prožili moc krásné dny. Bylo tam sice od nás vlakem trochu daleko, ale dlouhé cestování jsme hravě zvládli při hraní her, rukodělkách či pozorování krajiny. Na místě nás čekalo pěkné počasí, a tak jsme se hned dali do akčních venkovních her. Teprve stmívání nás zahnal zpátky do chaloupky, uvařili jsme si a večer strávili u krbu při písničkách a vyprávění. Druhý

den jsme se vydali na průzkum okolí. Vylezli jsme k rozhledně Koráb, bohužel měnil se majitel, a tak bude až do května zavřená a její další osud je nejistý. To nás dost mrzelo, je pěkná, a tak by bylo škoda, aby si pohledů z ní neužili další návštěvníci. I my se sem ještě rádi podíváme, vždyť při dobrém počasí jsou odtud vidět nejen šumavské vrcholy, ale lze dohlédnout až na vzdálené Brdy. Tak snad příště. Nám se po zvednutí mlhy odkryl pohled alespoň na okolí Kdyně a sousední kopečky. Je fakt, že proti těm našim šumavským jsou docela nízké, také lesy jsou tady jiné, listnaté a smíšené, to pro nás byl docela nezvyk.

I v dalších dnech jsme se podívali na mnohá pěkná místa, zahráli si hry, venku viděli spoustu rozkvetlých kytiček. Počasí nám až na jedno dopoledne dost přálo, sluníčko

hřálo, a tak jsme mohli být co nejvíce venku. Cesta zpátky byla trochu bojová, ale nakonec se ukázalo, že různé drážní společnosti jsou schopny se mezi sebou domluvit a opožděné vlaky na sebe vždy počkaly, tak jsme se v pořádku dostali domů.

V březnu jsme ještě začali pořádně trénovat na turnaj skautských oddílů ve vybíjené, který proběhne v dubnu. Máme tedy ještě dost času vše natrénovat, a snad putovní pohár bude na další rok zdobit naši klubovnu. A před Velikonocemi ještě zajistíme pro naše končiny jaro – vyneseme Smrtku a přivítáme jaro.

Ale o tom až příště.

Znáte Rychlé šípy?

Tak to je asi pro většinu dospělých vcelku zbytečná otázka, vždyť většinu z nás provázely příběhy této legendární party kamarádů vlastně celým dětstvím. Jejich příběhy vycházely jako kreslený seriál (dnes bychom řekli komiks) porůznu, většinou v dětských časopisech a my s napětím vyhlíželi každé další vydání. A člověk by ani nevěřil, že je to již 85 let, co vyšel komiks o Rychlých šípech poprvé. Takže – Rychlé šípy slaví kulatiny! Pojdme je oslavit s nimi!

ZDE BY MOHLY BÝT RYCHLÉ ŠÍPY

Kde vlastně tato parta kamarádů žila? Kde byla známá Stínadla, ve kterých žili stateční Vontové a kde Rychlé šípy pátrali po stopách ježka v kleci? To nevíme, pan Foglar, spisovatel mnoha krásných dětských knížek a také autor knih a komiksů o Rychlých šípech, místo, kde žili, nikdy nezveřejnil. Ale protože jejich příběhy byly skutečné, opravdové, plné legrace, kamarádství i napětí, mohly se odehrávat vlastně kdekoliv. Možná i u nás ve Volarech.

Pojďme spolu s Rychlými šípy oslavit

jejich velké výročí. Jak? Samozřejmě akčně – pátrací hrou. Ta je celostátní, na mnoha místech naší republiky mohou lidé pátrat po stopách Rychlých šípů. Hru organizuje Skautská nadace Jaroslava Foglara a v našem městě jsme ji pro vás připravili my, skauti.

Co vás čeká?

Najít deset míst, kde by se byl mohl odehrávat některý z příběhů Rychlých šípů. Na tomto místě najdete komiks, a na něm část tajenky. Z každého místa získáte písmeno do tajenky. Vaším úkolem je tajenku celou vyluštit a odeslat. Sestavená tajenka dokazuje nalezení všech míst, kde by se mohly příběhy odehrávat. A co bude odměnou? Kromě krásného zážitku z pátrání a šifrování tajenky můžete při slosování vyhrát i některou z cen, které do hry věnovala Nadace JF a nakladatelství Albatros.

Hra trvá od 1. do 30. dubna 2024 a je určena všem věkovým generacím pátráčů. Stránky celostátní hry jsou: <http://najdi-rychle-sipy.cz/>. Zde budou uvedena místa,

kde komiksy hledat. A až všechna místa navštívíte, najdete na těchto stránkách adresu, kam tajenku odeslat. Vzhledem k tomu, že se hra odehrává ještě na dalších místech republiky, můžete navštívit i jiná města a hledat další tajenku i tam.

V případě dalších dotazů se můžete obrátit na e-mail: skautiboubin@seznam.cz.

Tak hodně štěstí při hledání i luštění!

Fotbalové jaro 2024

Fotbalová zima byla dlouhá, hráči všech týmů již nyní vítají jaro plné fotbalu, které začíná v dubnu. Tatran Volary hraje okresní přebor ve všech kategoriích a jízdni řád domácích zápasů vypadá následovně:

okresní přebor mužů

sobota 13. 4., 16:30 Tatran – SK Vacov B
sobota 4. 5., 17:00 Tatran – Šumavské Hoštice
sobota 25. 5., 16:30 Tatran – TJ Vitějovice
sobota 9. 6., 17:00 Tatran – Nebahovy

okresní přebor starší přípravky:

sobota 27. 4., 10:00 Tatran – Nebahovy
sobota 11. 5., 10:00 Tatran A – Tatran B
sobota 18. 5., 10:00 Tatran A – FC Vlachovo Březí

sobota 1. 6., 10:00 Tatran – Netolice/Strunkovice
sobota 15. 6., 12:30 Tatran A – SK Vacov
sobota 15. 6., 10:00, Tatran B – Husinec

mladší příprava:

pátek 12. 4., 16:30 Tatran – FC Vlachovo Březí/Husinec
pátek 26. 4., 17:00 Tatran – Zdíkov / Stachy
pátek 17. 5., 17:00 Tatran – Strunkovice/Netolice
pátek 24. 5., 17:00 Tatran – SK Čkyně
pátek 7. 6., 17:00 Tatran – SK Vacov

Tabulka OP muži po podzimu. U přípravek se tabulky nevytváří.

1.	Zdíkov	10	7	0	3	30:11	21
2.	Nebahovy	9	6	1	2	27:15	19
3.	Vitějovice	10	5	2	3	21:15	17
4.	Čkyně B	9	5	2	2	21:17	17
5.	Vacov B	9	3	3	3	17:16	12
6.	Volary	9	1	1	7	11:29	4
7.	Šumavské Hoštice	10	1	1	8	12:36	4

První ročník dámského volejbalového turnaje „O volarský střevíček“ vyhrály volarské hráčky

V sobotu 16. března se v tělocvičně volarské základní školy uskutečnil první ročník dámského volejbalového turnaje „O volarský střevíček“, o jehož organizaci se skvěle postaraly volarské volejbalistky. Protože ve Volarech ryze dámské volejbalové turnaje chybí již řadu let, přišly dvě dlouholeté místní hráčky Radka Šebestová a Štěpánka Schwarzová s nápadem uspořádat setkání týmů z různých měst právě ve Volarech. Slavnostního zahájení se zhostila volarská starostka paní Martina Pospíšilová, která nad celým turnajem převzala záštitu a spolu s představiteli města pro hráčky

připravila nejedno překvapení. Kromě cen pro vítězné týmy a památečných střevíčků pro každou hráčku nechala u pana Karla Furbacha zhotovit krásný putovní pohár v podobě dřevěného střevíčku, o který se utkalo celkem pět týmů.

Turnaj měl velmi dobrou úroveň, jednotlivé zápasy byly napínavé a hráčky předváděly skvělé výkony. Po sedmi hodinách bylo dobojováno a paní starostka mohla předat ceny vítězům.

K radosti všech přítomných si putovní volarský střevíček odnesly volarské volejbalistky, které neprohrály se silnými

soupeřkami ani jeden zápas. Na druhém místě se umístil tým z Českých Budějovic, na třetím místě tým Prachatice „B“, na čtvrtém pak tým z Horní Plané a páté byly hráčky týmu Prachatice „A“.

Poděkování patří nejen představitelům města, ale také sponzorům, díky kterým se turnaj mohl uskutečnit. Věříme, že se „volarský střevíček“ stane oblíbenou sportovní tradicí a že se příští rok podaří na letošní povedený první ročník úspěšně navázat.

Štěpánka Schwarzová
foto jpo

MŮJ SOUSED VLK

Že jsou na Šumavě vlci, jsme si tak trochu již zvykli. Přinejmenším v tom smyslu, že to víme, a dokud nejsme jejich přítomností nějakým způsobem poškozeni či ohroženi, tak to nikterak neřešíme. A nic moc o nich proto nevíme. Až když se něco přihodí, začne panika. A z paniky vzniká strach. Což je asi nejhorší způsob, jak nejen na přítomnost vlků reagovat. A věrně přesvědčení, že tam, kde jsou informace, nebývá prostor pro fámy a obavy, domluvil jsem si posezení s vedoucím oddělení zoologie Správy Národního parku Šumava Janem Mokrým a poptal se na to, co mě zajímalo. Třeba to zaujme i vás.

Kdy se vlk vrátil na Šumavu a odkud přišel?

Nejdřív přišel vlk z jihu, z oblasti Itálie, pak přišla vlčice ze severu, ta má původ v té německo-polské nížinné populaci. A v roce 2017, po tom, co již běhali spolu, měli vlčata na hranicích, v Bavorském národním parku.

Takže byla to šumavská vlčata, nebo bavorská?

Jsou to šumavská vlčata. Já беру Šumavu jako komplet, tedy bavorskou i českou část. To první rozmnožování, první vlčata se narodila v Bavorském národním parku. Ale pak se s nimi rodiče přesunuli a zůstali na české straně. To byl základ té tzv. srnské smečky.

Proč se vlk na Šumavě neusadil již dříve, když existují zprávy o tom, že se zde i po „oficiálním“ vyhubení v roce 1874 pohyboval?

Vlci se na Šumavě vyskytli i v minulosti, ale nikdy nebyly podmínky, aby se zde usadili. Vždycky je člověk vyhnal nebo zabil. A protože populace vlka v Evropě celkově byla nízká, tak ani neměl šanci tu potkat partnera. To se změnilo až s přístupem lidí a jeho ochranou. Ze země, kde se pak začal rozmnožovat, se začal šířit dál.

V té době se v odborné literatuře psalo, že vlčí teritorium má rozlohu přibližně 250 čtverečních kilometrů, a tedy v Národním parku je prostor pro tři smečky. Dnes jich tu ale máme šest...

Těch 250 kilometrů čtverečních je takový hrubý odhad. Záleží to na dostupnosti

a množství kořisti. Když je kořisti málo, tak si vlci, aby se uživil po celý rok, musí obhajovat a značkovat území mnohem větší. Když bude jelenů i jiné kořisti dostatek, tak nepotřebují obhajovat 500 kilometrů čtverečních, ale stačí jim třeba sto padesát.

Takže když si vezmete přibližně 200 kilometrů čtverečních na smečku a rozlohu Národního parku Šumava, což je 680 kilometrů čtverečních, a chcete smečky nahustit přímo jen do Parku, tak je tam místo pro tři. Jenže zvířata neví, kde jsou hranice Parku a kde je CHKO. Například železnorudská smečka má centrum v Bavorském národním parku, ale zasahuje i k nám. Srnská smečka byla několik let celá v Národním parku Šumava, pak se k tomu přidala třetí smečka Borová Lada, ta se pohybuje většinou v Parku, ale občas třeba na Strážném přejde do CHKO. Pancířská, která tu je od roku 2021, je v CHKO, ale občas se zajdou podívat do Parku. Boubínská je většinou v CHKO a smečka na Zvonkové je jak v Parku, tak v CHKO. Prostě ti vlci se nedrží pouze v Parku. Takže ano, kdyby vlci respektovali hranice Národního parku Šumava, tak je tu prostor pro tři smečky. Ale když vezmeme celou Šumavu, tak tu v dnešní době máme šest teritorií.

Možná může být sedmá smečka na území Boletic, ale tam máme vzhledem k tomu, že jde o vojenský prostor, ve kterém se nyní stále cvičí, omezené možnosti sledování. Takže nevíme.

Máme tedy šest smeček, kolik je to vlků?

V roce 2022 byl minimální odhad 36 jedinců, včetně mláďat. Ale ta početnost se

Záběry z fotopastí.

v průběhu roku mění. Narodí se nová vlčata, někteří vlci to teritorium opustí...

Jak se dané teritorium určí?

To taky není úplně jednoduché. K tomu potřebujeme znát genetiku daných zvířat, abychom mohli říci, že tento sebraný vzorek je od stejného vlka jako je i tamten, že jsou tedy ze stejné smečky. Jen z pozorování vlků nepoznáte, že vlk pozorovaný na jednom místě není ten samý, spatřený někde naprosto jinde. Hodně pomáhá telemetrie, tedy sledování pomocí GPS obojků. To nám dává velký vhled do jejich chování.

Na začátku jsme říkali, že se na Šumavě potkala vlčice z Polska s vlkem z Itálie. Objevují se tu vedle těchto „našich“ i nadále vlci z jiných vzdálených regionů?

Samozřejmě. Navíc to není tak, že by všichni vlci na Šumavě pocházeli z té původní srnské smečky. Že jsou to jejich potomci. Část vlků tady zůstala, vlčice narozené v srnské smečce působí jako rodič v té železnorudské. Ale kdo je jeho partner a odkud pochází, to nevíme. To samé se děje u borovohradské. Smečka v Zadní Zvonkové rovněž není utvořená vlky, kteří se narodili na Šumavě, ale podle analýzy vzorku DNA pochází zakládající pár pravděpodobně z Rakouska a Novohradských Hor.

Vlčice, která se narodila v železnorudské smečce, byla v okolí Volar, došla až do Blanského lesa, byla na Kleti, ale zase se vrátila. Pak došla k Dunaji, nepřekonala ho, zase se vrátila. Za čtrnáct dní ji zastavila dálnice A3 a opět se vrátila.

Proč se takhle toulá?

Je mladá, jsou jí dva nebo tři roky, přišel správný čas, ráda by se osamostatnila a hledá si partnera a chce si založit vlastní smečku. Hledá si i místo, kde se usadí. Ta první vlčata na Šumavě to měla snazší. Bylo dost potravy, tak se usadila tam, kde bylo volno. Letošní nebo loňská mláďata to už mají těžké. Šumava je obsazená. Tak i mladá vlčice hledá. Jenže tady je to moc urbanizované, otevřená krajina, méně kořisti.

Stejně jsou zachyceny dálkové přesuny obojkovaných vlků třeba ve Skandinávii nebo

v Litvě, kdy ušli tisíc kilometrů, aby našli nové území. Jeden mladý vlk z té původní srnské smečky byl sražený autem u Hamburku. Také si hledal nové teritorium.

Takže na vlka můžu narazit vlastně kdekoli?

V podstatě kdekoli. V příhraničních oblastech se usadili a pak procházejí republikou a hledají si vhodné teritorium.

Kolik z oněch přibližně šestatřiceti našich vlků má GPS obojek?

Momentálně jsou tři aktivní obojky. Ale od roku 2020, kdy jsme začali spolupracovat s Českou zemědělskou univerzitou v Praze, se nám i s těmito třemi podařilo chytit a obojkovat sedm vlků. Obojky bohužel fungují omezenou dobu a mohou se poničit. Takže některý fungoval dva měsíce, další sedm, jiný devět. A některý tři dny.

Můžou se tedy vlci ze Šumavy stěhovat i do vnitrozemí?

Mohou. Záleží i na tom, jaká bude nálada ve společnosti, ale časem se tam taky nejspíš usadí. Budou to mít ovšem náročnější. To je stejné jako třeba u bobra a dalších zvířat. A koneckonců i u lidí. Když si hledají místo, rozhoduje dostupnost potravy a nějaké místo, kde budou mít klid, kde si budou moci odpočinout. Taky nechcete, aby vám každou noc někdo chodil přes ložnici. A zvířata to mají stejné.

To jsou tedy dva faktory, které ovlivňují, kde se usadí?

Na Šumavě měli ideální podmínky. Ale ta je nasycená a oni si své teritorium hlídají. Bojují o něj. Nechtějí, aby jim sousední smečka lovila na jejich území, protože by jim ubírala zásoby. Boubínská smečka bude vyhánět vlčata borovohradská a podobně. Tak musí opustit Šumavu a jít do vnitrozemí. Tam už to nebude optimální, ale někde se usadit musí. Bude ve stresu, ale pak se možná smíří s tím, že tady je vesnice, tady další, ale tady je kus lesa, kde může vegetovat. Pak ho někdo třeba vyžene, tak přejde jinam a bude se dál stěhovat. Někteří vlci jsou přizpůsobiví, a když nenajdou nic vhodnějšího, do určité míry si

zvyknou. Stejně jako si zvykla divoká prasata, lišky a další.

A neztratí ostražitost a plachost?

To je individuální. Stejně jako u lidí. Jsou lidé plaší a jiní nikoli. Pro vlky je hledání nového teritoria velký stres. Nevědí, kdy narazí na jinou smečku, kdy je něco přejede. A v tom je ta regulace. Když je zvíře stresované, je náchylnější k nemocem, když je vlků moc, bojují mezi sebou a můžou se zabít – zregulovat.

Když se objevila srnská smečka, tak lidé vlky relativně často potkávali. Ale pak najednou jako by vlci zmizeli. Protože prozkoumali to své území a našli si místa, kde měli klid a člověku se vyhýbali. A stejné to bylo u dalších smeček. Vlci zjistili kudy se pohybovat, aby nebyli viděni.

Objevilo se obvinění, že vypouštíte vlky, nebo že unikli z vašeho Návštěvníkého centra v Srni.

Žádné vlky nevypouštíme ani nedošlo k úniku vlků z našeho výběhu. Nevím, jak na to někdo přišel a jaké pro to má důkazy. Porovnávali jsme genetický materiál vlků, kteří žijí ve volné přírodě, a vlků, které chováme, a ani v jednom případě se neshoduje. Při tomto rozboru jsme také zjišťovali, jakou skladbu má jejich potrava. Absolutní většinu tvoří volně žijící kopytníci, zejména jelen a srnec (zhruba devadesát tři procent). Hospodářská zvířata tvoří necelá dvě procenta.

Čím vším se vlk živí?

Vlk je vrcholný predátor a živí se nej-dostupnější potravou, ať již to jsou jelenovití, divoká prasata, ale mohou to být i drobní savci, ptáci, třeba i myši.

V případě Volar je ale v okolních lesích poměrně dost zvěře, a přesto si šli pro ovce. Proč riskovali a šli lovit do těsné blízkosti lidského obydlí?

Když půjdete krajinou třeba z Vimperka do Volar, tak potkáte samoty, polosamoty, lidská obydlí. A vlk nekouká do mapy. Když prochází neznámou krajinou a vidí les, tak to směřuje tam. Ale občas nemá jinou možnost a musí přejít silnici, projít kolem zástavby. A když je klid, třeba v noci, tak bez problému

Pomocí telemetrických GPS obojků je možné sledovat pohyby daného jedince.

přejde kolem zahrad nebo přes otevřenou zahradu. Nebo se tam dostane, když jde po stopě nějaké kořisti. A tak laň vlka zavede třeba až k plotu zahrady.

Když se mu nepodaří ulovit nic v lese a na dosah má ovečky, které nikdo nehlídá a které nikam neutečou, jde tam. Jako když jde člověk nakupovat maso do obchodu, místo toho, aby honil dobytek na pastvě.

Říkalo se, že vlka nikdy nespátříte, jak si dává pozor. To tedy neplatí?

Já jsem za těch sedm let na vlka nenarazil. Dávám s kolegou fotopasti do jejich teritorií, byl bych strašně rád, kdybych ho spatřil, ale nikdy se tak nestalo. Na Šumavu přijede ročně dva, dva a půl miliónů návštěvníků. Další lidé tu žijí trvale. A kolik lidí ho vidělo? To jsou jednotky promile. Jak říkám, já to štěstí neměl.

Traduje se, že kočka, tedy i rys, loví i když nemá hlad, jen tak pro radost. Vlci ne. Je to pravda? Proč je tedy tak často roztrháno mnoho kusů z napadeného stáda?

Nevím, nikdy jsem nebyl vlkem ani rysem, nikdo jim testy nedělal a do hlavy jim také nikdo nevidí. To je otázka loveckého pudu. Stane se, že rys chytne jednu ovci, ta se mu vysmekne, tak jde po další. Rys loví ze zálohy, takže kdyby to bylo ve volné přírodě, tak skočí po kořisti, která je nejbližší, na tu se zaměří, tu se snaží ulovit. Zbytek stáda se rozprchne.

Stejně je to u vlků. Vyhlédnou si jeden kus a když jim uteče, vysmekne se, jdou po dalším. A protože je to stádo v ohradě a vlk na první dobrou ovci neskolí, tak jde po další, má je prostě nadosah, neutečou mu. V ohradě se mu pořád motají před čumákem, tak prostě vystartuje. Je to pro něj kořist.

Taky se může stát, že nejde jeden vlk, ale třeba celá smečka. Mají s sebou vlčata a ta se učí lovit. Ona se učí mezi sebou. Stejně jako když máte doma kořata. Perou se, číhají na

sebe, fackují se. Hrají si a učí se tak lovit. Pak těch kusů může být samozřejmě ve stádě stržených víc, ale není to pravidlo.

Jedna z věcí, která je pro ochranu stáda nezbytná, je pes. Říká se, že to musí být ovčácký pes, jehož předci již s vlky zkušenost mají. Je to tak?

Není to tak úplně pravda, ale musí to být pes, který, nebo jeho rodiče, byl zvyklý se ve stádu pohybovat. Tady je důležité, aby to štěně bylo s ovci od malička, aby považovalo stádo za svoji smečku, nebo spíš, aby si myslelo, že on je ovce. Samozřejmě je tam ještě faktor chovatele, který musí být také součástí smečky, její vůdce, kterého poslouchá. A když máte takového rodiče, dáte od nich štěně do stáda, je velký předpoklad, že bude fungovat. Byli jsme na exkurzi ve Slovinsku. Jeden farmář choval pastevecké psy a aby je mohl prodávat dalším farmářům, musí štěňata skládat zkoušky, musí splňovat určitá kritéria a říkal, že ne každé štěně z vrhu je pro tuto práci vhodné.

Takže když budu mít ostrého vlčáka, co sloužil na hranicích, tak je mi k ničemu?

Ten je k ničemu, naopak ještě hrozí, že vám ovce pokouše. Další věc je, že ovčácký pes se musí pohybovat se stádem. Neexistuje, aby se na velké pastvině na jedné straně pásly ovce a na druhé se váleli psi a hráli si.

Pes ve stádě je kvůli odstrašení. Ne aby vyskočil ze stáda, pronásledoval vlky a zabil je. Vlk je opatrný, nechce se zranit. Když bude mít zlomenou packu nebo bude pokousaný, tak nic neuloví a pojde. Takže vyhodnocuje, do jakého rizika se pustí a do jakého ne. Pastervečtí psi mají štěkat, mají ho odradit, aby si to rozmyslel. Ideálně to kombinovat s nějakým pořádným elektrickým ohradníkem. Protože když budete mít plot bez psů a bez elektriny, tak hrozí, že ho vlci podhrabou.

A děje se tak?

V současné době nejsou všichni chovatelé moc připraveni na to, že si ovce musí chránit nejen proto, aby neutekly k sousedům na zahrádku a neponičily ji nebo nevběhly na silnici a nezpůsobily dopravní nehodu. Což bylo do teďka. Teď musíme hlídat nejen aby se ovce nedostaly ven, ale ani nic dovnitř.

Protože když se ta opatření nebudou zlepšovat, tak vlk zjistí, že není nic snazšího než se proplížit do ohrady, vytáhnout si jednu ovci, zalehnout do mláží a druhý den si to zopakovat. Naučí to i svá mláďata a proč by se pak hnali za nějakou laní, když tady mají ledničku narvanou masem.

Jak moc je riskantní potkat v lese vlka, když mám s sebou psa? Nemůže ho vyprovokovat k nějaké reakci?

Nevím, zatím se nic podobného nestalo. Co máme zkušenosti od kolegů, tak když pes ucítí vlka, nebo označení vlčího teritoria, tak se začne chovat bázlivěji, stáhne se k majiteli. Zatím zkušenost nemáme, ale stát se to může. Stejně jako když jdete se psem po ulici a potkáte jiného psa. Můj pes může být úplně klidný, ale jiný vyšiluje, vrčí. Vlk může mít nějakou nepříjemnou

zkušenost se psem, nebo obráceně. Když psa máte u sebe, asi by se nic stát nemělo.

Jak se zachovat, když potkám vlka?

Rozhodně nepanikařit. Neotočit se zády a nezačít utíkat, abyste v té šelmě nevzbudili nějaký podmíněný reflex a on vás nezačal lovit. Ale v Evropě nejsou žádné zprávy, že by vlk člověka napadl. Zůstat v klidu a pozorovat, co se děje. On rovněž vyhodnotí situaci a buď se vám vyhne, nebo bude pokračovat v tom, co dělal. Lovit, značkovat si teritorium.

Často slyšíme, že vaši vlci nám roztrhali stádo. Čí jsou to vlci?

To je další věc. To nejsou naši vlci. To jsou vlci evropští. Jestli jsou to vlci v Železně Rudě, ve Volarech, u Strakonice? To přece nejsou naši vlci. My tady zastupujeme státní ochranu přírody, dodržování zákonů, vyhlášek, které stanovují, že některé druhy jsou zvlášť chráněné a nemají se rušit. Když se stane nějaká škoda, je možné získat náhradu a my máme provést šetření na místě, sepsat protokol a potvrdit, zda se jednalo o útok vlka či rysa. Děláme také monitoring, abychom věděli, kolik vlků zde přibližně žije, protože přesné číslo se obtížně stanovuje.

Nechtělo by to více osvěty?

Přednášky pro chovatele jsme tu dělali už od roku 2017. Neděláme je každý rok, protože je to docela náročné, jsou s tím velké přípravy a občas přijde jen pár lidí. Takže se to dělalo asi po dvou letech. Do toho děláme přednášky pro veřejnost, vydáváme tiskové zprávy, články do Šumavy a Světa myslivosti.

Pro chovatele byla naposledy před dvěma roky ve Vimperku, přijeli také zástupci z Ministerstva životního prostředí, z Agentury ochrany přírody a krajiny a plný sál určitě nebyl. Teď ji tedy zopakujeme ve Volarech, což je fajn. Ale myslím, že informací je v médiích

docela dost. Třeba na www.navratvlku.cz, tam se dozvíte o náhradách škody, o zabezpečení, odpovědi na nejčastější dotazy, aktuality. A je řada dalších stránek. Takže: když budu chtít informace o vlcích, tak si je najdu.

Jak je to s povolením odstřelu vlků, jak se nedávno psalo v médiích?

Jednotlivé krajské úřady a správy chráněných území budou vydávat opatření obecné povahy, která mají umožnit rychlý postup v případě nějaké vážné situace. Vůbec to neznamena, že dojde ihned k odstřelu vlka. To je možné v případě krajní nouze nebo až jako poslední možnost. Jde o případy, kdy by vlci dělali nějaké problémy. Nebyli by plaší, přibližovali se k lidem, opakovaně by překonávali dobré zabezpečení. Celý postup opatření upravuje Pohotovostní plán, který má řešit problematické jedince.

Za jakých okolností může napadnout vlk člověka?

Třeba kdyby měl vzteklinu. Nebo kdyby se ocitl v přímém ohrožení, byl by zahnán do kouta, do nějaké pasti. Tak by se bránil. To je stejné jako u ostatních zvířat.

Vlk na Šumavu patří a rozhodně si zaslouží naši pozornost. Ve Volarech se 16. května bude konat seminář, který se vlkům bude věnovat a kde se lze dozvědět i to, co zde dnes nezaznělo. Na koho se můžeme těšit?

Máme domluvenou účast zástupců Ministerstva životního prostředí a Agentury ochrany přírody a krajiny v ČR. Seminář bude zaměřen na tři hlavní bloky témat:

- 1) ochrana vlků v ČR
- 2) řešení škod a možnosti prevence
- 3) aktuální stav vlků na Šumavě.

Tak se budeme těšit.

Jaroslav Pulkrábek

Poslední vlk

Bylo to 2. prosince 1874, když čerstvě napadlý sníh vylákal myslivce v polesí lipském u Vimperka na obnovu. Příručí Václav Štumpf a hajný Haselberger dostali nařízení, by po lapácích na škodnou, která značněji rozšířena byla, se poohlédli. Tito našli časně z rána dotyčného dne v listnatém oddíle v Lichtenbergu stopu neznámého zvířete. Po obvyklých kruzích konstatovali, že zvíře toto v houští se zdržuje. Polesný Pivnička, kterému učinili oznámení stop, ihned o tom spravil lesní úřad ve Vimperku se žádostí, by se ihned učinil větší lov na ono zvíře, bezpochyby vlka. Lesmistr Nedobitý nelenil učiniti potřebné opatření; v 11 hodin bylo 13 střelců pohotově na Windflachu. Ze střelců budtež jmenováni: lesmistr Alois Nedobitý, lesní kontrolor Frant. Stíný, setník mimo službu Wurm, polesný Frant. Leština, Jan Pivnička, kníž. stavitel Jan Štěrbík, lesní adjunkti: Tůma, Adamec, Štumpf, Hoser a Kern, konečně několik hajných.

Když střelci na uvedené místo, kde se vlk zdržoval, přišli, spatřili s podivením, že vlk zaběhl do sousedního polesí Forchenhaidského. Na rozkaz lesmistra lesní příručí a hajný Haselberger šli po stopě a podařilo se jim najít, kde se vlk zdržuje. Hned oddělení toto bylo střelci obklopeno. Honba počala; v několika minutách přiběhl na stavitele Štěrbíka silný vlk. Jakmile tento přes hospodárnici mezi polesí lipským a ferchenhaidským přeběhl, zazněly dva výstřely a dobře mířenými ranami vlk se složil. Radost lovců byla nevýslovná, když povážíme, že po několik desítek let žádný vlk na Šumavě spatřen nebyl. Vlk bezpochyby pocházel z Karpat a sem přes Moravu se zatoulal. Délka jeho těla obnášela 154 cm a výška 80 cm; byl tři dny pro podivnou v zámku vimperském vystaven a pak na Hlubokou poslán, zde vycpán a do sbírek J. J. knížete ze Schwarzenberga zařazen.

Jan Ševětinský, Poslední vlk,
Listy lesnické, II. 70, r. 1896

Podpora státu chovatelům ovcí

V minulém čísle VZ se otevřela debata o přítomnosti vlka v obhospodařované krajině. Předpokládám, že květnová debata bude v tomto ohledu velmi vyostřená. Rád bych nabídl na věc ještě jeden úhel pohledu. Často nám chovatelům tvrdí, že ztráty jsou naší vinou, neboť si ovce dostatečně nezabezpečíme. Mou povinností doposud bylo zajistit si stádo tak, aby nezpůsobilo škodu někomu jinému, nesežralo mu úrodu, neokousalo stromy, nebo nevběhlo na silnici a nezpůsobilo dopravní nehodu. V tomto směru jsem měl ovce zabezpečené dostatečně, a ještě jsem se pro podobný případ pojistil. Nová situace mi trochu připomíná amnestii. Stát vypustí do ulic zloděje, lupiče a recidivisty a v tu chvíli dá od všeho ruce pryč a občane starej se. Pokud tě vykradou nebo oloupí, je to tvůj problém, měl ses lépe zabezpečit. A když vydržíš byrokratickou šikanu, za rok ti koupíme bezpečnostní fabku.

A že stát platí zemědělcům opatření pro zabezpečení proti vlkům? Tak takto vypadá podpora „po česku“. První dotační výzvy se týkaly výhradně velkých chovatelů – 80% dotace a minimální investice 100 000 Kč. Pro malochovatele, kteří mají na zahradě pár ovcí naprosto nereálné. Pak následovaly další výzvy, které se podle tiskových zpráv tvářily mnohem vstřícněji. 100% dotace a náklady podle tabulek.

Rozhodl jsem se tedy posílit ochranu a předložit projekt. 18. ledna byla vyhlášena 33. výzva SFŽP pro malé chovatele. Tedy 18. ledna 2023 pro upřesnění. Ještě týž den jsem založil žádost a začal na ní pracovat. Jako první jsem zjistil, že pro pevnou ohradu z kůlů a lesnického pletiva potřebuji stavební povolení. Budiž. Samozřejmě je k tomu potřeba několik stanovisek včetně odboru

územního plánování v Prachaticích. Takže zhruba tři měsíce trvalo stavební řízení včetně rozhodnutí o nabytí právní moci. Krok další. Stanovisko AOPK České Budějovice. Předpokládal jsem, že to bude formalita ve smyslu – ano, jste v území s výskytem vlka, máte nárok. Nikoliv. Musel jsem zaslat veškeré zatím získané podklady, a ještě spoustu dalších. Včetně stanoviska pro vydání stanoviska, že projekt nekoliduje s plánem péče NP. Tedy že není v zájmu parku mi nepovolit si ochránit vlastní ovce. A samozřejmě další lhůty. V létě jsem opět pokročil, tentokrát k online vyplnění žádosti na SFŽP. Bohužel to úplně nefungovalo. Po několika dnech snažení, konzultací s IT, jsem žádost zrušil a zkusil to znovu. A zjistil jsem, že SFŽP již v průběhu přijímání žádostí změnil formát jednoho listu a nebylo možné ho vyplnit. Žádost jsem vyplnil a odeslal. V červenci. Hodnotitel mě vyzval prostřednictvím jakési depeše k doplnění. To jsem se bohužel nedo-

věděl, neb na mail mi nedošlo upozornění, jelikož nebyla vyplněna ještě jedna ze záložek. Žádost jsem musel zrušit a založit ji potřetí. Tentokrát jsem se již k připomínkám hodnotitele dostal a snad je i uspokojivě vypořádal. Na počátku listopadu. A od té doby si na SFŽP ten můj dvoustránkový projekt a jeho 19 příloh čtou a čtou a čtou.

Osobně si myslím, že vlk v divočině má své nezastupitelné místo. V jeho přítomnosti v hospodářské krajině již takové přínosy nevidím. A dopad na malé chovatele, kteří mají pár ovcí spíše pro radost než pro zisk, o tom se tu psalo již minule.

Martin Janda

PS: V době uzávěrky přišla další depeše ze SFŽP. Na základě úspěšného vyhodnocení po nás požadují další dokumenty. Po čtyřech měsících od poslední komunikace a po čtrnácti měsících od zahájení prací na žádosti.

Knižní novinky

Beletrie

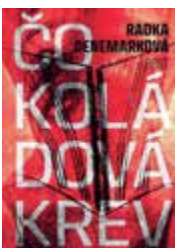
Coelho Paulo: Lukostřelec

Nová kniha světoznámého brazilského autora, kterého proslavil především román Alchymista, vypráví příběh o moudrosti stárí a o naplněném životě. Tecuja je vynikající lukostřelec, z veřejného života se ale už stáhl a na stárí žije v odlehlém údolí. Když ho však vyhledá jiný, ctižádostivý lukostřelec, který s ním chce změřit síly, Tecuja jeho výzvu přijme.

Denemarková Radka: Čokoládová krev

Zásadní a mnohovrstevnatý román konfrontuje v krátkých epizodách životy tří lidí, ne kvůli nim a historii, ale kvůli tématům, která se v různých podobách stále opakují – svoboda žen, bezohledná moc peněz a neviditelnost chudoby, velikost světa a malost jednoho národa... a neporazitelná síla umění!

Nový román od čtyřnásobné držitelky ceny Magnesie Litera.

Pekárková Iva: Kam jede tohle nástupiště

Obálkový podnázev: Příběhy z londýnských vlaků a nádraží

Zatoužili jste někdy vědět, jak zastavit vlak? Nebo proč tolik pracovníků londýnské přepravy chodí v otrhaných, špinavých uniformách? Lámete si hlavu, jak vynadat člověku jiné barvy pleti a nedostat se do maléru? Na tyhle a spoustu dalších otázek odpovídá další kniha Ivy Pekárkové, inspirovaná dobrodružstvími jejího skoromanžela, dlouholetého zaměstnance londýnských drah. Svižně psané, vtipné a informativní příběhy přinášejí čtenáři panoptikum postavček, přešel historek a tu a tam i nějaké odhalení.

Kolář Pavel: Řeka pod hladinou

Podtitul: Vědomím proti času

V červnu roku 2018 přivezli do Nemocnice sv. Pavla ve Vancouveru vážně poraněného muže, jehož objevili indiánští lovci na břehu řeky Tats-henshini v oblasti Yukon. Neznámý v bezvědomí zmateně vypráví o Sofii Hartenové, která je již delší dobu na listině pohřešovaných. Záhy je tento muž identifikován jako vodácký průvodce z Čech. Na jeho pří-

běhu odehrávajícím se na hranici života a smrti je ukázáno, co v lidském životě znamená čas. Jedna etapa končí, druhá začíná, kulisy se mění – člověk je však stále pod nátlakem extrémních situací, jež musí překonávat a činit v nich rozhodnutí.

Naučná

Fischer Jan: Šumavská legenda Emil Kintzl

Emil Kintzl na Šumavě strávil celý život a neúnavně sbíral příběhy míst, která se už ztratila z mapy. Jeho osobité vyprávění a vtipné i laskavé historky v podání režiséra Jana Fischera vykrešlují tohoto legendárního šumavského patriota. Vzpomínají na něj také jeho blízcí, přátelé a osobnosti jako Zdeněk Svěrák, Ivan Hlas nebo Václav Kopta.

Fantasy

Kotleta František: Černá smečka

Když je vaše matka démonská rajda, kariéra lovce démonů, potírače všech temných sil a jiného nepřírozeného blivazu nebývá první profesní volbou. Svě o tom ví Filip Aksamit, který poznal skutečnou válku s demony a nebojí se říci, že je ve svém oboru profesionál. A nyní je povolán zpět do Prahy...

Pro děti a mládež

Sennerová Katja, Grimmová Sandra: Eliška poznává zvířátka na statku a Eliška poznává zvířátka u vody

Listová leprela pro nejmenší čtenáře.

Tavazzi Laura: Sluneční soustava

Podtitul: Vesmírná dobrodružství

Vesmír je trochu jako dřevěné panenky, které v sobě schovávají další a další, jen trochu menší: žiješ v domě, který je v nějakém městě nebo vesnici, které se zase nacházejí v nějaké oblasti, regionu,

nebo kraji, v zemi, na kontinentu, na planetě zemi, v Sluneční soustavě. Otevři tuhle úžasnou knížku, je plná planet, oběžnic, asteroidů i meteorů. To všechno patří k naší Sluneční soustavě. Tahle bezva knížka jasně a jednoduše vysvětlí, jak vypadá ten náš „velký domov“.

Určeno dětem od 4 let.

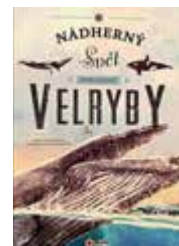
García Nieto Eliseo: Nádherný svět moří a oceánů

Podtitul: Velryby

Ilustrace: Pascualová Pilar

Velkoformátová kniha s realistickými ilustracemi přibližuje fascinující svět velryb. Popisuje, jak se starají o mláďata, jak se dorozumívají a svolávají ke společnému lovu, nebo jak volají o pomoc.

Pro čtenáře od 8 let.

Woolf Alex: Úniková hra – Sherlock Holmes a Úniková hra – Hon na Agentu 9

Ilustrace: Jamesová Sian

S těmito interaktivními knihami plnými záhad si o dobrodružstvích jenom nečteš, tady je prožíváš!

Určeno dětem od devíti let.

Cawthon Scott, Breed-Wrisley Kira:

Stříbrné oči (1. díl), Znetvoření (2. díl), Čtvrtá šatna (3. díl) – Knižní série Pět nocí s Freddyem

Kniha inspirovaná nejprodávanejší sérií hororových videoher sledují příběh Charlie a jejích přátel...

Pro čtenáře od 12 let.

Oslavenci měsíce – DUBEN 2024:

3. Olga ZMRHALOVÁ
4. František ZMRHAL
6. Jaroslav ŠIMAN
8. Jitka LUKSCHOVÁ
9. Silvestr SEKÁČ
17. Růžena TOUŠKOVÁ

23. Hana NACHLINGEROVÁ
23. Jiřina TICHA VSKÁ
28. Dana HARGAŠOVÁ
28. Bohumila MICHÁLKOVÁ
28. Marie ŠVECOVÁ

*Předsednictvo a výbor přeji
všem oslavencům pevné zdraví,
štěstí, životní pohodu
a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.*

S LUMÍREM VOZÁBALEM O ISLANDU

pátek 26. 4. 2024, 16:00, Radniční sál

vstupné dobrovolné

Poděkování

Děkuji mnohokrát volarským dobrovolným hasičům za pomoc při prevozu manžela do nemocnice.

Marie Sobotovičová

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

Dne 1. 4. 2024 uplyne 8 let,
kdy nás navždy opustil
pan
Josef Dolejšek.

Vzpomínají
sourozenci Libuše a Vratislav
s rodinami.

*Přestalo srdíčko bít,
přestala ústa se smát,
budeme, synáčku drahý, stále vzpomínat.*

Dne 25. 4. 2024 uplyne deset let,
kdy nás navždy opustil
pan
Josef Holý.

Vzpomínají otec a sestra.

Dne 30. 3. 2024 uplynulo 12 let,
kdy nás opustil druh, tatínek,
dědeček a pradědeček
pan
Jaroslav Štumbauer.

Stále s láskou vzpomínají
družka Zdeňka, synové s rodinami,
vnoučata a pravnoučata.

*Za všechnu lásku a péči Tvou,
co s vděkem dnes Ti můžeme dát...
hrst krásných květů na pozdrav
a pak již jen vzpomínat.*

Dne 23. 4. si připomeneme 1. výročí úmrtí
tatínka, dědečka a pradědečka
pana
Vojtěcha Harvalíka.

S láskou stále vzpomíná dcera Dana s rodinou.

Mezinárodní den žen

Ačkoliv si lidé Mezinárodní den žen připomínají každý rok, základní myšlenka, která za vznikem tohoto svátku stojí, už v dnešní době tak známá není. Ať už ho každoročně se svými blízkými slavíme nebo jej ignorujeme, neuškodí si připomenout, že má svůj původ v době sociálních krizí a příprav na nadcházející světový konflikt, kdy se ženy začaly zasazovat o svá práva a více také pronikaly do veřejného života. Konkrétně pak jde o připomínku stávky newyorských šiček na počátku 19. století. Hlavní ideou pak byl, a zůstává, boj za ženská práva, rovnoprávnost žen a mužů, odstranění diskriminace a celkově lepší pracovní podmínky pro ženy.

I proto se tři Volarské spolky – Svaz tělesně postižených, Český svaz žen a Klub českého pohraničí dohodly na pokračování společné tradice, tedy přípravě oslavy svátku všech žen, tedy našich babiček, maminek, manželek, přítelkyň, zkrátka těch, bez kterých by tento svět nemohl existovat.

V pátek 15. března (bohužel o týden dříve, tedy přesně v Mezinárodní den žen byl sál města obsazen jinou akcí) připravili členky a členové spolků důstojnou oslavu nejen volarských žen. Zakoupili květiny – petrklíče, k nim připojili krásné srdíčko s přáním ke svátku a ženám je předávali Petr Konrád a Pavel Pichl. Ženy z ČSŽ vyrobily množství krásných a voňavých koupelových solí, které předávaly Lenka Kulhánková a Vladka Laschová.

Zahájení se ujali předseda STP Sváta Hargaš a předsedkyně ČSŽ Lenka Kulhánková, přivítali především ženy, ale i jejich pánský doprovod, popřáli všem krásné zážitky a příjemnou oslavu svého mezinárodního svátku. Omluvila se paní starostka a naše členka Martina Pospíšilová.

K dobré náladě, tanci i zpěvu hrálo duo Fanda a Martina, které si mnozí účastníci oblíbili pro jeho bohatý a pestrý repertoár, tedy nejen dechovka, ale i pop, country, jive, čača i charleston. Každá z žen si přišla

na své a většina opouštěla parket jen při vyhlášených přestávkách. A tak není divu, že s úderem dvaadvacáté hodiny se domů mnohým nechtělo. Vždy něco začíná, ale i končí, a tak se nakonec s úsměvem na tváři a kytičkou v ruce odebrali do svých domovů. Na viděnou při dalších akcích!

Nezbývá než, jako vždy, poděkovat obětavým ženám z ČSŽ, členkám a členům z STP a KČP, kteří se všichni podíleli na bezvadné organizaci. Obsluha opět vzorná – paní Dana Hamrníková s Janou Bajčíkovou a Václav Hamrník nenechali nikoho žíznit.

Pochopitelně patří dík i oblíbenému duu Martině a Fandovi a též KICu Volary.

Pro milovníky statistik jen dodatek – přítomno bylo 107 žen a jejich doprovodů!

Děkujeme a na viděnou nejen za rok, kdy v této oblíbené tradici hodláme pokračovat.

*Z pověření ČSŽ, KČP a STP
František Zach*

Pozvánka na sraz zaměstnanců Jitony (později Sesazovny dých)

**Dne 15. 4. 2024 od 15 hodin pořádáme posezení pro bývalé zaměstnance Jitony.
Sraz se koná v restauraci „U Potůčku“. Přijďte si pokecat a zavzpomínat.**

19. května 2024, 17:00
Radniční sál Volary

LIBKOVANKA

Volarská májová

vstupné 70 Kč předprodej v infocentru

NA KÁVU SE STAROSTKOU

Naprostě neformální setkání se spoluobčany nad rozličnými nápady, problémy nebo připomínkami.

pondělí 29. 4. 2024
15:00 – 17:00
Volary
horní část náměstí
při nepříznivém počasí
v infocentru

1. května 2024, 10:00

OTVÍRÁNÍ MUZEA

10:00
pečení ve volarské peci
Teatr Pavla Šmída: Větrná pohádka
11:00
nová expozice u příležitosti výročí
150 let existence volarského hasičského sboru
hrají Kúrovci

LABETON
BIG BEAT ROCK / UIMPERK

Vimperská kapela hraje pecky interpretů české i zahraniční hudební scény jako jsou:
AC/DC, ZZ Top, Black Sabbath, Deep Purple, Guns N' Roses,
Rammstein, Judas Priest, Twister Sister, Kabát, Škvor, Harlej,
Krucipůsk, Vítkovo kvarteto, Visací zámek, Hudba Praha, Lucie
...a mnohá další.

4. 5. 2024
BOWLING SPORT BAR
VOLARY

VSTUP: 150,- Kč
ZAČÁTEK VE 20:30 HODIN

**SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ VOLARY,
DDM VOLARY A KIC VOLARY
VÁS ZVOU NA**

LAMPIONOVÝ PRŮVOD

**SRAZ 30. 4. 2024 V 19:00
U STARÉ ŠKOLY**

**VATRA
OBČERSTVENÍ
ČARODĚJNICKÉ HRÁTKY**

Extra Nove Volarismus

Ve stínu malebných toskánských kopců město Poggibonsi přivítalo výstavu s názvem „Extra Nove Volarismus“, která se koná od 2. března do 2. dubna 2024 v prostoru Accabi Hospital Burrelli, obnovené bývalé nemocnice, nyní využívané jako výstavní centrum. Tento projekt, oceněný značkou kvality AIAP-UNESCO, představuje putovní kolektivní prezentaci malířství a sochařství s podtitulem „Příběh s tisíci akcenty“.

Slavnostního zahájení, které proběhlo v sobotu 2. 3. 2024 se zúčastnila honorární konzulka ČR pro Toskánsko Giovanna Dani Del Bianco spolu s Arankou Myslivcovou za sdružení Arca, Nicola Berti, místostarosta a radní pro kulturu města Poggibonsi, Carlo Palli, sběratel, Giancarlo Becattelli, prezident Pro Loco z Poggibonsi.

Měsíc trvající výstava má podtrhnout, že umělecká praxe nezná hranic a může být naopak tématem pro dialog, sdílení zájmů a zkušeností a šíření nových a odlišných podnětů, názorů týkajících se uměleckých jazyků, stylů a trendů. V neposlední řadě poskytuje vynikající příležitosti pro diskusi s ostatními umělci mezinárodního charakteru a vytváří tak dynamickou komunikační platformu pro srovnání a vzájemnou inspiraci. Je to dialog, který překonává jazykové a kulturní bariéry, otevírá prostor pro nové pohledy a vzájemné obohacování. Jde o fascinující setkání kultur a uměleckých stylů, které svědčí o síle umění spojoval lidi prostřednictvím různých zkušeností a pohledů. Výstava představuje 34 umělců z devíti různých zemí, včetně Itálie, České republiky, Polska, Rumunska, Moldavska, Německa, Rakouska, Severní Makedonie a Venezuely. Základním kamenem tohoto projektu byl výtvarný workshop ve Volarech, který se během devíti let etabloval jako mezinárodní platforma pro umělce z celé Evropy. Umělecká díla vzniklá z těchto setkání byla

dokonce prezentována v sídle Evropského parlamentu v Bruselu, což podtrhlo jejich význam a přínos pro rozvoj evropského umění.

Kurátory výstavy jsou Attilio Maltinti, kunsthistorik a umělecký kritik z Florencie, a Vít Pavlík, který je podle Maltintioho komplexním umělcem, který přináší do současného uměleckého světa nejenom novátorství jako výtvarník, ale spojuje lidi různých charakterů, národností a kultur.

Výstava představuje skupinu šesti významných umělců, jejichž umělecká tvorba zasahuje až do bývalého Československa, jsou jimi představitelé hnutí Visual Poetry a Fluxus, známých po celém světě: Václav Havel, Milan Knížák, Jiří Kolář, Ladislav Novák, Karel Trinkewitz, Jiří Valoch. Díla pocházejí ze sbírky známého sběratele Carlo Palli di Prato. Dalšími 28 renomovanými umělci jsou: Eva Adamcová, Vít V. Pavlík, Vít Pavlík junior, Pavel Klíma, Šárka Coganová, Věra Krumphanzlová, Vladimír Šavel, Petra Jovanovská, Lenka Sárová-Maliská, Michal Zdeněk Harazin, Tomáš Pergler, Hubert Huber, Alfred Seidel, Dalia Blauensteiner, Krzysztof Bartnik, Pavel Talich, Teodor Buzu, Vasile Sarca, Vasile Fuiorea, Gustavo Maestre, Ignazio Fresu, Fiorella Noci a Cecilia Chiavistelli, Giuseppe Calonaci, Claudio Giomi.

Co vedlo některé české malíře a sochaře a ty z dalších evropských zemí k tomu, aby se setkali, aby diskutovali o své práci, porovnali své představy o umění? Attilio Maltinti v prezentaci katalogu k výstavě píše: „Zpočátku to určitě nebyl záměr, vytvořit umělecký proud charakterizovaný přesným vymezením estetického cítění, ale spíše touha se záměrem oživování kulturního klimatu, pracovního prostředí, uměleckého prostředí, ve kterém bylo možné sdílet

nápady a návrhy, projekty a zkušenosti. Společenství svobodného myšlení a představitivosti, složené z mezinárodních aktérů. Volarismus je projevem chorálnosti, mnohostvárnosti, o čemž svědčí samotní členové, kteří jsou její součástí. Z tohoto důvodu se skupina, která ji tvoří, a iniciativy, které jsou nebo budou navrženy, neustále mění. Důležité je, že je zajištěna a realizována osobní kreativita. Skupina není homologací, ale sdílením; a práce se může stát polyfonií“.

Projekt „Extra Nove Volarismus“ je inspirován myšlenkou, která se zrodila během sympozia ve Volarech v roce 2022, půvabném městečku na Šumavě u hranic s Německem, na aktuálním uměleckém setkání lidí, kteří si z umění udělali svou profesi i vášeň.

Volarismus: koncept, který rozlišuje čas, prostor, společnou myšlenku týkající se umění a tvorby umění. Po úspěchu na Gualchiera di Coiano v Pratu a na Loggiato del Pellegrino v Imprunetě se nyní prezentuje ve městě Poggibonsi.

Důležitým milníkem byl 27. červenec 2023, kdy se ve Volarech oficiálně zrodil manifest „Volarismus“ se sedmi zakládajícími členy: Vít V. Pavlík, Pavel Klíma, Lenka Sárová-Maliská, Michal Dubnický, Teodor Buzu, Vasile Sarca a Cecilia Chiavistelli.

Výstava Extra Nove Volarismus se koná ve spolupráci s Visual Arts Cultural Association of Poggibonsi, Carlo Palli, sběratelem umění, a Art-Art Cultural Association. Také se může pochlubit záštitou regionu Toskánsko, Honorárního konzulátu České republiky pro Toskánsko a Asociace Arca, přátelé České republiky, magistrátu Poggibonsi, oddělení kultury a Aiapi, Mezinárodní asociace výtvarných umění Itálie, Italský výbor IAA/AIAP, oficiální partner UNESCO.

Vít Pavlík

VOSA uvádí

divadelní komedii

OBECDĚ PROSPĚŠNÁ STRAŠIDLA

20. dubna v 18:00

Finosál Volary

vstupné dobrovolné

Zima ve Volarech

S posledním únorovým dnem skončila klimatologická zima 2023/2024. Jaká vlastně byla? Využijeme k tomu data z meteorologické stanice Davis Vantage Pro umístěné v Tolarově ulici. Zaměříme se na teplotu vzduchu, úhrn srážek, dobu trvání slunečního svitu a v neposlední řadě i na sněhovou pokrývku. Naměřená data porovnáme s lety 2007–2024.

První zimní měsíc prosinec měl průměrnou měsíční teplotu vzduchu v městské zástavbě 0,4 °C, což je o 1,2 °C nad průměrem posledních 17 let. Nejnížší teplota byla změřena hned 4. den klimatologické zimy, tedy 4. prosince a to -21,2 °C, ta nejvyšší +9,7 °C 18. prosince. Pouze v pěti prosincových dnech se teplota vzduchu nedostala na 0 °C a výše, byl tak zaznamenán ledový den. Pod bod mrazu (tzv. mrazový den) se teplota dostala ve 21 dnech měsíce.

Srážkově byl prosinec se 130 mm silně nadprůměrný, část srážek spadla ve sněhu, část v dešti. Souvislá sněhová pokrývka ležela 17 dní. Na Vánoce sníh klasicky chyběl. Nejvyšší sněhová pokrývka byla naměřena 2. prosince, a to 60 cm. Sluneční svit dosáhl doby trvání pouhých 28 hodin, což je méně než průměr posledních let. Slunce by tak v průměru svítilo jen necelou hodinu denně.

Druhý zimní měsíc leden měl průměrnou teplotu vzduchu -1,6 °C, šlo tak o teplotně průměrný měsíc. Leden byl podobně

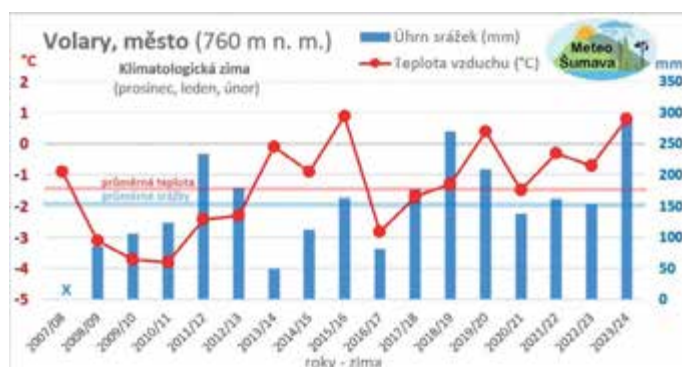
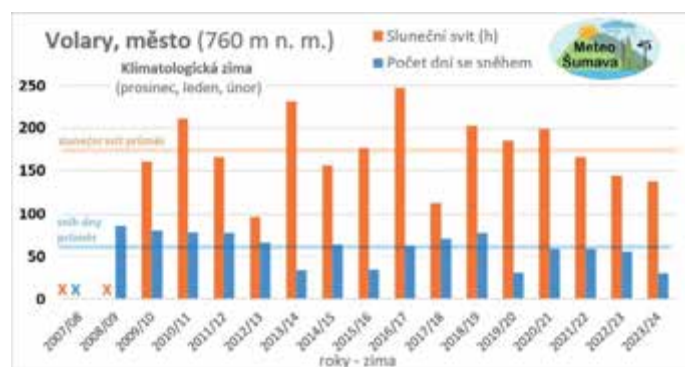
jako prosinec srážkově nadprůměrný, spadlo 115 mm. Tento úhrn byl nejvyšší zaznamenaný za 16 let měření srážek ve městě. Dle statistik ČHMÚ ale byly v oblasti Volar za posledních 60 let ledny i výrazně bohatší na srážky. Nejnížší teplota měsíce byla naměřena 17. ledna, kdy klesla na -15,5 °C. Nešlo tak o nijak výrazný mráz. V osmi dnech měsíce bylo teplotní minimum pod hranicí -10 °C. Nejvyšší lednová teplota byla naměřena až v závěru měsíce (+13,8 °C). Sněhová pokrývka ležela pouhých 12 dní, nejvyšší vrstva sněhu byla naměřena 16. ledna, a to 18 cm. Milovníci zimních sportů tak byli v lednu zklamáni a to ještě netušili, jaký bude únor. Celodenní mráz byl v 9 dnech ledna, pod bod mrazu se teplota dostala 24x. Sluneční paprsky jsme si užili v prvním měsíci roku 67 hodin, šlo tak o nejslunečnější měsíc této klimatologické zimy.

Měsíc únor byl naprosto extrémní. Nejenže chyběla, až na jeden den, po celý měsíc sněhová pokrývka, ale především teploty vzduchu odpovídaly dubnu nikoliv únoru! Průměrná měsíční únorová teplota ve Volarech s hodnotou +3,7 °C nemá obdoby. Dle ČHMÚ šlo o vůbec nejteplejší měsíc únor v historii měření u nás, navíc odchylka od průměru byla nejextrémnější, jaká kdy v případě měsíčních průměrů teploty vzduchu byla na území ČR naměřena. Únor tak byl dokonce teplejší než naprostá většina březnů! Celodenní mráz se v únoru

nevyskytl ani jeden. Nejnížší únorová teplota -6,1 °C, také odpovídající spíše dubnu, byla naměřena v závěru měsíce (26. 2.). Nejtepleji bylo v polovině měsíce (16. 2.), kdy se teplota ve městě dostala na jarních 17,3 °C. Sněhová pokrývka ležela pouhý jeden den, přesněji pouhých pár hodin, a to 24. února (4 cm). Srážek spadlo v únoru 43 mm, oproti prosinci a lednu tedy výrazně méně. Slunce svítilo v únoru jen 42 hodin, což je výrazně pod průměrem.

Klimatologická zima jako celek byla ve Volarech v porovnání s předchozími lety teplotně nadprůměrná, po zimě 2015/2016 dokonce jako druhá nejteplejší (+0,8 °C). Z 91 dnů klimatologické zimy byl celodenní mráz jen ve 14 dnech, tedy pouhou šestinu zimy. Zima byla na sníh opět velmi chudá, sněhová pokrývka ležela v tomto období pouze 30 dní, dokonce šlo v tomto ohledu o nejslabší zimu za posledních 16 let a to i přesto, že začátek zimy byl velmi slibný. Maximální výška sněhové pokrývky byla zaznamenána 2. prosince, kdy leželo ve Volarech 60 cm sněhu. Srážkově byla zima v porovnání s posledními 16 lety rekordní, spadlo celkem 288 mm. Nejvyšší teplota v klimatologické zimě 2023/2024 byla zaznamenána 16. února 17,3 °C, nejchladnější ráno bylo 4. prosince, kdy teplota ve městě klesla na -21,2 °C.

Ivo Rolčík
www.pocasi-volary.cz

Počasí ve Volarech – únor 2024

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	3,7 °C	
minimální teplota	-6,1 °C	26. 2.
maximální teplota	17,3 °C	16. 2.
úhrn srážek	43,2 mm	
maximální náraz větru	17,6 m/s	
sluneční svit	42 hodin	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	11x	
max výška sněhu	4 cm	24. 2.
počet dní se sněhovou pokrývkou	1	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	3,1 °C	
minimální teplota	-8,6 °C	26. 2.
přízemní minimální teplota	-9,9 °C	26. 2.
maximální teplota	17,0 °C	16. 2.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	18x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	2,9 °C	
minimální teplota	-9,1 °C	26. 2.
maximální teplota	16,8 °C	16. 2.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	20x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	2,7 °C	
minimální teplota	-9,9 °C	26. 2.
přízemní minimální teplota	-12,1 °C	26. 2.
maximální teplota	15,8 °C	16. 2.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	19x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	3,4 °C	
minimální teplota	-7,9 °C	26. 2.
přízemní minimální teplota	-10,4 °C	26. 2.
maximální teplota	16,8 °C	16. 2.
maximální náraz větru	17,3 m/s	7. 2.
úhrn srážek	37,6 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	14x	

Dolní Sněžná, 925 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	3,8 °C	
minimální teplota	-2,1 °C	24. 2.
maximální teplota	16,1 °C	16. 2.
úhrn srážek	36,6 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	6x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

lokalita (okres)	hodnota
1. Březník (KT)	-10,8 °C
2. Stögrova Huť, Jedlový potok	-9,9 °C
3. Rokytská slat' (KT)	-9,8 °C
4.–5. Jelení (Krušné h.)	-9,7 °C
4.–5. Pasečná, Mlýnský potok (ČK)	-9,7 °C
6.–7. Kvilda – Perla (PT)	-9,6 °C
6.–7. Pohoří (Novohradské h.)	-9,6 °C
8. Sněžka (Krkonoše)	-9,5 °C
9. Spálenec, Mlýnský kout (PT)	-9,3 °C
10. Volary, Mlýnský potok	-9,1 °C

Ivo Rolčík

www.pocasi-volary.cz a www.meteo-sumava.cz

HAJZ BÁBY

ANEŽ „KAŽDÝ TAM MUSÍ“

**BLÁZNIVÁ KOMEDIE OTY KOVAŘÍKA
S DETEKTIVNÍ ZÁPLETKOU**

**27. dubna 2024, 19:00
SÁL KINA VOLARY**

vstupné 90 Kč, předprodej v infocentru

Chlum u Volar – německá škola byla otevřena v roce 1935, uzavřena byla v roce 1945 a jako česká národní dvoutřídní škola byla otevřena znovu v roce 1949. Tedy pouze podle názvu, protože pouze dvě ze 45 dětí rozuměly česky, zbytek byli slovenští dosídlenci z Maďarska a Rumunska. Škola byla zavřena roku 1975. V roce 2021 ji koupila nizozemská firma, která ji kompletně zrekonstruovala.

